

ŽENSKÁ HLÍDKA

Podatelka M. Burešová

NAD NÁMI NEBE

Nad námi nebe, hroby pod námi, a práce naše at je těžká dost, my správnými chytřejšími silami, by k tomu nebi národ český vzrostl.

Národa velikost leží v činech jen, však množství nepadá vždy na váhu, by vítěz zůstal — a ranami ten kmen dej nebo sílu, hroby odvahu.

Veliké hroby, krví zbrocený jen minulostí at jsou černavou, by Čech žil vlastní bez pout ozvěny, hrob pod nohama, neb nad hlavou!

PRÍSPĚVKY PRO VÁLKOU POSTIŽENÉ KRAJANY.

Odvedeno C. N. S. celkem... \$64.80

Paní Marie Součková, Lamont, Okla.	20
Paní K. Malásková, z Ulen, Minn., za p. T. S. Howells, Nebr.	20
Paní Františka Soukupová, St. Cloud, Minn.	35
Paní Marie Jilková, Chicago, Ill.	25
Slečna Stella Dvořáková, Omaha, Nebr.	10
Paní Anna Machová, Sibley, Illinois	1.00
Minule oznámeno	2.35
Celkem na novo	\$4.45

Dostalo se mi laskavé vzpomínky od paní T. Uzlové z Jižní Omahy, která možná na sjezdu Sesterské jednoty v Clevelandě, O., co jedna ze zástupitel. Přejí mnoho zdaru jednotě a paní Uzlové srdečný dík za vzpomínku a bude nás těšit, když s námi sdělí některé své dojmy z pobytu na východě, na což se předem těšíme!

NASTÁVÁ ŠKOLNÍ PRÁCE.

Vypršela doba volnosti, doba odpočinku, nastává obvyklá práce jak pro učitele, tak též i pro žáky. Po dlouhém odpočinku vrací se osvícení a s chutí do školních místností, které poskytují jim tolik dobra, užitek pro celý jejich život a zanechávají nezapomenutelné počiny v srdcích jejich, neboť — kdo studuje se zájmem, ten počítá školní svůj termín do dob nejšťastnějších ve svém životě.

A jak by také neutkvěly doby šťastného mládí trvale v duších mladíků a dívek, — doby to, ve kterých se jim škola tolik dobro, tolik poučení, a kde se jim kládou základy pro celý jejich budoucí život!

Pravda, že se též nalézají mezi školáky tací, že neběrou zájmu v práci a chodí do školy, jen proto — že musí, — však, tuším, že těch jest velmi malé procento.

Zde v Nebraska zvláště má mládež velké výhody, neboť může nabýti i vyššího vzdělání bezplatně, ježto i ve vyšších školách dostane žák knihy, papír a vše, jiné zdarma a, kde je rodina čtenářská, jest to velkou výhodou, které by měli i naši krajané hodně využít, neboť vzdělání jest ten nejlepší "investment", který nám vždy přináší jisté úroky, a který nám žádný neodcizí.

Proto, milé děti, jen s chutí do škol a nebudete toho nikdy litovat!

B. B. B., St. Paul, Minn., 25. srpna 1916. — Čtenáři dámy! Již po delší čas čtu a posuzuji tu vaši "Hlídku" a vidím, že i to mužské pohlaví se mezi vás neliže; protož doufám, že i mě do svého středu laskavě přijmete. Já rád pozoruji v čtu tu vaši "Hlídku", neboť čtu tam vidím užitečný pokyn, jak domácnost, tak i pro život, ochutnáním číste jsem se však zasnal o tomu dopisu s tím "policejtem". Já myslím nějaký dobrý pokyn pro nás, aneb pro život by byl užitečnější, než "černý" na ulici. My jsme sem, země svobody, přijeli, aby to nalezi lepší budoucnost snadnější životy, než v té době — ztracené vlasti. A jimi národové — bílí nebo Ryla by to země svobody, vechom právo, které my chceme mít a ho se dovoláváme, vnu upírali? Jistě že no! A

proto se nesluší na někoho, upírat právo, které sami chceme mít a užít ve vlastní svobody. — Nyní jest však čas na nakládání okurek; a já vidím, jak vy, hospodyňky, se staráte, abyste jich měly dost a hojný výběr. Protož doufám, že se snad některé z vás zavděčím jedním z mých předpisů na okurky: Vyberu jeden pek okurek, asi na palec v průměru, do bře vyperu a nakrájím na listky a dám do hodné slané vody asi na dvačet hodiny. (Obyčejně je ve večer nakrájím a ráno, než jdu do práce, naložím.) Pak je secedím a dobře osuším v čistých utěrkách, aby nebyly moc mokré. Dám na ně čtyry velké lízce olivového oleje, dvě lízce cerelového semene, dvě lízce černého a dvě bílého hořčičného semene, a dobře to promíchám. Potom je dám do kamenných nádob, (užívám hrnků od másla) a poleji je dobrým ořechem, tak aby byly potopené, když na ně dám těžtko a dám do sklepa. Za čtrnáct dní se mohou jíst, ale čím déle se nechají, tím jsou chutnější. My jsme jich v loni nechali trochu až tři měsíce, a ty byly mnohem chutnější, nežli ty, co jsme jedli dříve. Podruhé vám povím něco z mého vaření, pakli dovoluete. Přejí vám všem mnoho dobra a zdaru; obzvláště pak pí. pořadatelce, i mnoho trpělivosti, neb to není lehkou věcí se každému zachovat. Srdečný pozdrav na všechny čtenáře a čtenářky tohoto časopisu.

Čtený pane! Dopis váš s radostí uverejňujeme obzvláště pokyn na nakládání okurek přijde právě vhod. Váš bude nás těšit tím více, když budeme vědět, s kým máme tu čest. — Srdečně vás zdravím — Pořadatelka.

Anna Machová, Sibley, Ill. — Čtenáři adm.! S tímto několika řádky zasílám zároveň \$3.50, z kteréhožto obnosu \$1.50 připadá na předplatné na mně tak milý "Pokrok", bez něhož bych nemohla ani nechtěla být, \$1.00 na "Česko-Americký Venkov", rovněž pěkný hospodářský časopis, a který by neměl chybět v žádné české domácnosti, a konečně \$1.00 zasílám paní Burešové, pořadatelce "Ženské Hlídky", do sbírky pro válkou postižené krajany. Na konec zdravím celý personál "Pokroku" a všechny jeho čtenáře.

Čtenáři přítelkyň! Přijměte vřelý dík za zaslání předplatného, jakož i za příspěvek pro postižené krajany a též za přání vůči našim listům, kterou skutečně oceňujeme. Velice by nás též těšilo, kdybyste také nějakým dopisem naší "Ženskou Hlídku" oblažila. Přijměte srdečný pozdrav od — Pořadatelky.

Strejka, Topeka, Kans. — Čtenáři pořadatelko "Ženské Hlídky"! V mém posledním vyskytnul se omyl: Čtěl jsem napsati, že e- vanjelijku v českém národě jsou 2 (dvě) procenta, vytištěno však v mém dopise stojí 20 (dvacet) procent, což je chybné. Netřeba znotelám dějiny připomínati, že v Čechách bývala velká většina e- vanjelijku, ale Habsburg byla v třicetileté válce buď přinucena o- pustiti vlast, aneb přijmout římsko-katolictví. — Josefem II. 1. 1781. byl jim vystaven toleranční patent, že měli být "snaženi". Císař František Josef dal jim roku 1861. rovnoprávnost před zákonem. Ač od tolerance jejich počet o něco vzrostl, přece však není jich než přibližně dvě procenta v národě a při tom jsou hodně rozstříknuti. Tolik o evangelijcích.

Když už jsem vzal péro do ruky, rád bych dodal nějaký řádek o té prostituci. Neul to příjemný předmet pro psaní a čtení, ale když jednou se o něm začne, je líp co nejvíce najednou jej vyčerpat, aby tím spíše mohl zůstat nedotčeným delší dobu. U tohoto předmetu žádná libovlnná gusta nepomůže. Ať pohlížíme naň ze stanoviska bibliického, ať se stanoviska přírodní, máme zde pohlívat za údem sebe zachování. Vše, co se narodilo, je určeno a musí se narodit zas, má-li žít; tolik víme od přírody. Bible pak nám dává vyšší ještě ideál, ale o

tom se teď nebudu zmiňovat. Ten základní údel nedá se žádným libovlnným chytřením, gustem zvrátit než tak, že má každý svůj život v hrsti své a může si tento zdroj života buď zkazit, aneb rozplývat. A jedenkrát zkazený, nemůže si jej žádný sám očistit zase, a jedenkrát rozplývaný nedá se více sebrat. Obyčejně to vše končí dávkou jedu, neb pod vlnami vodními. A tak kdyby lidé nemohli zlo to obmezovat, ono je samo obmezeno svými následky a koncem. Je tu jen povinnost těch, kteří o jámě dravého zvířete vědí, by jiné před ním varovali. A ještě více dokázal, když dovedou ukázat na požehnaní vlastního úcele života, než když toliko dovedou varovati před zlořečením jeho zne- užítí. Co se pak tkne regulace zákonit, doufáme, že se najde; ba mám za to, že se již našla — lepší, než ta, kterou cituje "Děda" z Mostu. Ta byla nespravedlivá, neboť zajímala, prohlížela, karanténovala, léčila jen ženské pohlaví a mužské viníky nechávala svobodně hřešit dál! A v tom dávám sufražetkám za pravdu, když se domáhají větší rovnoprávnosti a spravedlnosti k svěmu pohlaví, aby muž nesl rovnou břímě hříchů svých, jako žena a podléhal tu zákonní kontrole. S dobrým úspěchem přimítli se již noví provinilci, aby vstoupili spolu v manželství; vlastně veřejně své manželství vyznali, poněvadž skutek jejich jest již uplatněn v manželství. Nezáleží tu na jejich chvilkové účeli neb neúčeli. Skutek rozhoduje o všem, poněvadž má přirozené následky bez ohledu na vůli činitele. A kde to nejde k manželství donutit, do- stál toho zákon v Illinois, že otec nemanželského dítěte je teď pod pokoutou nucen o dítě jako otec pečovat. Než žádným zákonem se lidé nepolepší a nenapraví. Zákon proto ani není! Ten je na ochranu proti zlým a ne pro jejich polepení. Zákonem chrání společnost sebe a ne viníka. Člověk jest jedenkrát bytostí svobodnou — duchovní a jen duchovními prostředky nechá se napravit a kde tyto nepomohou, pou- že jen smrt. Že ale duchovními prostředky pomohou, máme příkladů nesčetných. I z našich dějin víme, jak cituplný, jemno-ohavný Milič z Kroměříže, předehůde Jana Husa, snad první vydatý český kazatel svými mociými kázáními přivedl mnoho prostitutek života k životu etnostnému. Nemá-li ale kdo lásky k bloudícím, všelijaký způsob mu naproti ním postačí. Mihuje-li ale kdo bloudících, jako otec neb matka, když bloudí syn neb dcera, pak bude vždy volat po Miliči z Kroměříže oproti všem regulacím slavného města Mostu! Ku příkladu dnes, když, jak ne- dávno přinesl "Pokrok" zprávu se svědectví ženy nové z Čech přije- teté, nemocnice tam jsou přeplněny případy pohlavních nemocí, každý vstoupil by rád se od toho všeho utekl k nějakému Miliči z Kroměříže a ono ho není! Než doufáme, že ho bude, ba že jich bude více, až nastane vhodná do- ba. Kořen zajisté všeho zlého jest milování peněz, praví písmo. To jest nyní v Americe pravdou více, než kdy dříve. Pohledme na mnohé rodice, zvláště ve mě- stech, jak vidí ve svých dorůstá- jících dětech, no "sádeji budou- cích věků", než prostředky k vy- dělávání více peněz. Tak zvykne dívka na sebe hleděti a se oceňo- vati ne jako "dědička budoucího života", chovající v závinu štěstí budoucích pokolení, ale dle počtu dollarů, jež týdně vydělá a z nichž jisté procento přijde na luk- sus, parádu a zábavu. Schopnost si vydělát, je věčnou vlastností, ale prodá-li dívka za si schopnost, učinit domácnost příjemnou, pak prodala své prvorozenství za bídnou košovic. A nevydělává-li dívka týdně tolik dollarů, jako jina, učí se podceňovati se a nastrojiti se před ní unová past, slibující "snažiti" a "rychlejší" vydělá- ní peněz, snadno upadne do ní. I kde se peníze nahodou, svádějí k maruivosti a mnohá dcera ameri- ckého boháče satožij pro prázdno- lečtickém titulu, právě jako za- se šlechtic s prázduným titulem za- touží po její penězích. On často peníze její získá, ale ona titulu

pro dívky své nikdy nezíská. Má jen tu čest býti "domácí" šlech- ticí; on pak si hledá v společnosti společnosti jiné sobě titulem rovné, kamž "žena" jeho nemá s dětmi svými přístup. Ve stáří lidovládám má býti ideálem kaž- demu, aby byl knížetem a kněž- nou, bez ohledu na množství pe- něz, jež získává neb nezískává. Člověk není člověkem podle množ- ství hmoty, již vedle sebe nahro- madil. — Ve vái úctě pro tento- krát dopis zakončuji.

Marie Hrubá, Odessa, Wash., 16. srpna 1916. — Čtenáři paní pořa- datelko, přijměte vřelý pozdrav a malý příspěvek pro válkou posti- žené krajany. Příkládám 25 ctů. pro ty ubohé matky a sirotky. Ta- ky tam mám nejmladší sestru. By- dlela zrovna ve Vídni a nejstar- šího syna měla 27 roku starého. Za- jisté, že jí ho taky vzali a možná i muže. Nemohu se nic dovědět, ce- se s nimi stalo. Ještě jednou vřelý pozdrav! Jsem stará pisatelka — již 64 roky stáří čítám.

Čtenáři paní! Přijměte upřímný dík za příspěvek pro ubohé trpící krajany. Těšilo by nás velice kdybyste nám časem zaslala něja- ký příspěvek do naší "Hlídky". Nevadí, že jste již stará, tož má- t'ím více životní zkušenosti. — Sr- dečně vás zdravím — Pořadatelka.

A. Janovská, Edgemont, So. Dak., 25. srpna 1916. — Čl. admi- nistrace "Salinského Pokroku". Přiloženou naleznete poukázku, z jejíž obnosu část připadá na před- platné na obližený nám časopis "Pokrok" a 50c zasílám pí. pořa- datelce "Ženské Hlídky" do sbírky pro válkou postižené krajany. Zároveň srdečně zdravím všechny čtenáře.

Čtenáři přítelkyň! Přijměte sr- dečný dík za předplatné a časo- pis a též za příspěvek pro válkou trpící krajany. Těšilo by nás velice, kdybyste si též občas vzome- nula s dopisem do naší "Ženské Hlídky". Srdečně vás zdravím, Pořadatelka.

Marie Součková, Lamont, Okla., 26. srpna 1916. — Čl. adm. "Po- krok"! — Laskavě promiňte, že jsem se poněkud se zasláním před- platného na milý mi "Pokrok" opozdila, neboť nebylo mi skuteč- ně možno pro nával pilné práce dříve tak učiniti. Zbývající obnos z předplatného odvedte pí. pořa- datelce "Ž. H." do sbírky pro vál- kou trpící krajany. Tentokrát nemohu vám žádných zpráv z O- klahomy sdělit, jediné, že to slun- ce zdejší se zdá, jako by nás i se vším okolo chtělo upéci. Na ko- nec pak zdravím srdečně všechny čtenáře "Pokroku".

Čtenáři přítelkyň! Přijměte vřelý dík za zaslání a též za příspě- vek pro válkou postižené kraja- ny. "Žadane zasíláme". Těšilo by nás, kdybyste též nám podala ně- jaké zprávy z vašeho okolí. — Sr- dečně vás zdravím — Pořadatelka.

Marie Jilková, Chicago, Ill., 21. srpna 1916. — Čtenáři pořadatelko "Ženské Hlídky"! Přiloženou na- leznete poukázku, znějící na \$1.50, jako předplatné na "Nedělní Po- krok", velice milý mi časopis, který již od roku 1884 odebíráme a na něj se vždy nevýslovně tě- ším, jakož i mému manželé, dokud totiž byl ještě živ a zdrav, nejlépe ze všech časopisů "Pokrok" se za- mlouval. Dnes k nezměrnému mé- mu hoři však můj nezapomenutelný manžel již dříve věnován sen na Národním sděláním hbitové, neboť zemřel náhle 21. listopadu 1914. — Tehdy zaměstnán byl na zahradě ukládáním pro zimní období kvě- tin, aby je mraz nepoškodil. Ani z- daleka jsem netušila, že o tři dni později budu se s ním navždy lou- čit a jeho popel ukládat do lána chladné země — O, ty osude — až! Musím se též zmínit, že veli- ce ráda čtu "Ž. H.", neboť je po- učná a přejí vám tudíž mnoho zdaru! Zároveň příkládám 25c do pokladničky pro válkou postiže- nej krajany a zůstávám vaše horlivá čtenářka.

Čtenáři přítelkyň! Přijměte u- přímý dík za zaslání, jakož i za příspěvek pro ubohé postižené kra- jany. Těšilo by nás velice, kdy- byste občas napsala něco za své

zkušenosti, neboť píšete velice ú- telně. Srdečně vás zdravím a těší se na brzkou sbládanou v "Žen- ské Hlídky". Pořadatelka.

Františka Soukupová, St. Cloud, Minn., 24. srpna 1916. — Čtenáři re- dakce "Pokroku"! Příkládám pou- kázku, znějící na \$3.00 a žádám o zaslání "Dělního a Nedělního Pokroku", protož týdeník laska- vě zastavte. Z obnosu \$2.25 zasí- lám jako předplatné na půl roku, 75c na vyrovnání týdeního "Po- krok", zbytek přidělte ke sbírce v "Ženské Hlídky". Ráda váš list čtu, neb jest jediným našim příte- lem českým v tomto městě a v němž se dovídáme zprávy z naší milé Omahy, do které jsme přijeli před 4 léty. Nyní však už jeden rok jsme zde v Minnesotě, kde se o- uším též dosti líbí, přes to ale na Omahu vzpomínáme jako na svůj domov. Já myslím, že každý, do kterého města první ze staré vlasti přijede, považuje město to za do- mov. Též ráda čtu dopisy v "Žen- ské Hlídky", v nichž toho bývá do- stí poučného i zábavného, ačkoli- v pí. Knotkovou i pí. Julii Nováko- vou jsem v ní již dávno neviděla. Hlaste se zase milé družky. Paní Knotková a ona druhá paní, které- ten návrh ke sbírce daly, mohou býti zajisté spokojené, neboť vi- díme, že sbírka ona dosti utěšeně pokračuje. — Žádám za prominu- tí mého opoždění a přejí pí. pořa- datelce mnoho zdaru!

Čtenáři paní! Přijměte srdečný dík za zaslání předplatného a zá- roveň za příspěvek pro ubohé trpí- cí krajany. Bude nás těšit, když též počtíte občas naši "Hlídku" dopisem, na což se předem těší — Pořadatelka.

A. Kulíková, So. Omaha. — Čte- náři paní pořadatelko a milí čtenáři! Dostalo se nám So. Omahským bez- důvodného pokárání v ohledu na- šeho černého policisty od slečny dopisovatelky a děkuji pí. pořa- datelce za vhodné vysvětlení na dopis onen; doufám, že slečna roz- umě uváží své pochybení a zůsta- ne nadále dopisovatelkou naší "Hlídky". Písemně, máme vždy hledět, abychom uvažovali, je-li to dobré jíti do tisku a ne bezohledně psáti a připraviti čtenářům nemilý pocit po přečtení nerozvážného do- pistu; jemný cit ženě vždy sluší a má z každé řádky psané k nám mluvit. Byla jsem hodně zaměst- nána v mém povolání, že po kolik neděl mi "Ž. H." nepřišla do ru- ky; ale přece jsem si přečetla ty- den udělala chvíli a po pár dnech jsem si došla do Omahy, kde u pí. Špačkové dostal se mi náhodou do- pis onen, do ruky. Slovem — by- la jsem rozmrzená; taká maličkost se nám vytýká S. O. a velké věci se přehlídí. . . . Náš bazár pro Nár. Sdružení — ta suaha dobrá všech, kteří měli podíl v tom, to vše mi stalo před zrskem. Každý se vžil ve svůj úkol; nikdy to- uho nezapomenu a bude-li mi do- přáno jíti do vlasti, povím, co vše naši američtí bratři podnikali. — Množství přeplněna dárky, co že- ny So. Omahské vyprosily. — Šly od domu k domu a někde dalo jim to dost slovní práce, než poohly srdece — by ruka dala; šly však dále zmužile a větre, radostí se po- hnuje srdce mé v těle, když ná- horlivý pracovník, pan Josef Pi- pal, přede mnou řekl: Nebýtí práce našich žen, nikdy bychom se nepotkali s takým zdarem; dou- fám, že to hodně přes tisíc dollarů vynese! V sobotu, dne 5. srpna, nastal bazár; šla jsem s pí. Maru- šou Škodovou. Návštěva byla slušná a začátek započal jednoak- ťí nastal taneční rej pro naši mládež, no, o těch starších nemlu- vim, tím to šlo teprve od podlahy. V zahu oílů ruč byl kol kola, kde šly všeho druhu předměty do sáz- ky. Pan Kosnář se na to postavil a věru vypadal to jako o pouť v če- ské vesnici, když k našemu sluhu v rýmech doznivaly věty: "Jak to máme, tak to dáme, na vejčlečk nekoukáme!" A nálezby to nabi- zení při zvuku hudby, víkda dlo- ho nevydržel, ale střídali se páno- vé p. Kocanda, p. Felix, p. Lech- ner, p. Horák, co s lopatkami na

prodej běhali, p. Lewis, p. Nospě- ňý, p. Procháčka, bratři Kofisko; přijímání peněz měli tři dny na starosti p. Horáček, p. Benák. V druhé místnosti zase dámy prodá- valy zmrzlinu, kdežto mladší bě- haly z knížkami na obsazování ceněných dárků, některé nabíze- ly sladkou kornu. A v příměti, tam zase "lunche" upravovaly pí. Trčová, pí. Vlachová, pí. Šramko- vá, pí. Krulišová, pí. Oufandová, pí. Vašáková, pí. Šperlová a pí. Cin- ková, ta si hrála na výdehly a všude notně vypomáhala, kde jí potřeba byla. A na konec při- jdu paní od cepu — ti se točili s bílými zástěrami kol "pultů"; te- plo bylo a tu nebylo divu, že byli obhlááni zástupy žiznivých. Mno- ho osob nejmenuji, jenž dobrou snahou napomáhaly k dobrému výsledku, ale vědomí dobra je ta- ké odměnou, jež pro českou věc rády činily. Bazár skončil se zda- rem pro všechny, neboť každý si něco oddal odnášel na památku — někteří dárky a jiní uspokojenu mysl, že byli spolu šťastnější. Přístí týden přijdu zase!

Čtenáři přítelkyň! — Přijměte srdečný můj dík za dopis, v němž vedle časové látky i šetrně pouká- zala jste, aby bylo při dopisech pro veřejnost více uvážováno. Tě- ší mne velice ujistění, že příštího týdne zase "Ž. H." dopisem na- vštívíte. Upřímně zdravím vás — Pořadatelka.

(Pokračování na str. 8.)

Modní svět.

1793 — Šaty pro děvčata. — Strih ve 4 velikostech: Na 8, 10, 12 a 14 roku stáří. Jest zapotřebí 3 3/4 yardu 44-palcové látky na velikost 12 let.

1794 — Šaty pro mladší dívky. — Strih ve 3 velikostech: Na 12, 14 a 16 roku stáří. Velkost na 14 let vyžaduje 5 1/2 yardu 44-palco- vé látky.

1800—1756 — Kabátový oblek pro dámy. — Kabát 1800, strih v 6 velikostech: 34, 36, 38, 40, 42 a 44 palec míry přes prsa. — Sukně 1756, strih v 7 velikostech: 22, 24, 26, 28, 30, 32 a 34 palec míry v pá- su. Jest zapotřebí 4 1/2 yardu 44- palecové látky na kabát a 3 3/4 yar- du na sukni na prostřední velikost. Sukně při dolním okraji měří ně- co přes 3 1/2 yardu. Toto jsou dva od sebe oddělené strihy, z nichž každý stojí 10c, tak že na strih na celý oblek nutno zaslat 20c.

1790 — Dámský v jednom kuse domácí úbor. — Strih ve 3 velko- stech: Malá, prostřední a velká. Na prostřední velikost jest zapotřebí 7 yardů 36-palcové látky.

Upozornujeme naše odběratele, aby při objednávce vsouk- strihů neopomenuli udati míru nazna- čené číslo mustru, jesté míru aneb Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží je- den modní vzorek-strih úplné zdarma. Další vzorky za 10c je- den.

ASK FOR AND GET

SKINNER'S

THE HIGHEST QUALITY

EGG NOODLES

36 PAGE RECIPE BOOK FREE

SKINNER FOOD CO., OMAHA, U.S.A.

LARGEST MACARONI FACTORY IN AMERICA